

I Etymology of वैश्यः vaiśyḥ

Unlike Caste Brahminical Varnashram System which distinguishes Vaisya and Shudra as different Castes (actually it is Varna), Tamil Classification of merchants and peasants (i.e. Vaisiyar and Vēlāla) are closely related and interdependants.

Vadimalai Nighantu (வட மலை நிகண்டு) and Chadur Akaradhi (சதுரகராதி) mentions and included Vasiyar/Vysya as a member of Vēlāla Classification.

Picturization of Tamil society as displayed by Vadimalai Nighantu வடமலை நிகண்டு:

antanan அந்தனர் : Munivan முனிவர், Paarppaan பார்ப்பார் (astrologer)

arasan அரசன் : king மன்னன், Jupiter வியாழன்

Vēlālar வேளாளர் : Wealthy Merchant, தனவைசியர், Generous men தியாகி, seller of product from the agricultural land (agriculturalist) பூவைசியர்.

Picturization of Tamil society as displayed by chatur Akaradhi:

antanan அந்தனர் : Paarppaan பார்ப்பார் (astrologer), Munivan முனிவர்

arasan அரசன் : King இராசர், God எப்பொருட்கு மிறைவன், Jupiter வியாழன்

Vēlālar வேளாளர் : Generous Men ஈகையாளர், of product from the agricultural land பூவைசியர் .

From these, it is clear that Merchant is a member of Vēlāla community only and **antanan**, **arasar** and **Vēlāla** classification is not a caste which allegedly decided by birth. Moreover, Madras Tamil Lexicon also mentioned that the word வேளாளன் vēlāla not only means வேளாள vēlāla Community but also Merchants [vysyas collectively (not caste) of Today]. Later this word was used in the nighantus to denote the people Sudras as described by Caste Brahmins.

According to Sanskrit Dictionary, the word वैश्यः vaiśyḥ not only means a trader but also peasant/ agriculturalist. see

वैश्यः vaiśyḥ वैश्यः A man of the third tribe, **his business being trade and agriculture; a peasant;** विश्वाशु पश्यश्च कृष्यादावरुचिः शुचिः । वेदाध्ययनसंपन्नः स वैश्य इति संज्ञितः ॥ Padma Purāṇa. (He is supposed to have sprung from the thighs of Puruṣa; cf. ஊர் தடஸ் யநைश्यः Rv.1.9.)

Moreoever, the words Vaisya karma and Vaisya VRti denote business or occupation which may be trade or agriculture. Occupation or business of a Vaisya is not restricted to trade. But it includes agrirculture.

வைஶ்ய: கர்மந् & வைஶ்ய: வृத்தி: f. the business or occupation of a Vaīśya; **trade, agriculture &c.**

We have to find out the origin of the word Vaisiyar/Vaisya.

According to these Nighantus, these Vēlālas are having the title Vaisiya namely tana-vaisiyar, pū-vaisiyar, kō-vaisiyar, as they own wealth, land, cows. The Vēlāla who possess the wealth is called as tana-vaiciyar/Dhana Vaisiyar, the Vēlāla who possess the land is called as pū-vaisiyar/ Bhu Vaisiyar, the Vēlāla who possess cows is called as kō-vaisiyar/Gō Vaisiyar. Because of possession of any goods, one is called as Vaisiyar/Vaisya. If there is no possession, one can not be called as merchant or trader as there is nothing to trade or mercantile. Therefore, one who possesses land and cows is able to trade or sell out the goods in excess than the requirement is called as Vaisiyar. Generally, Vēlāla people normally sell the products produced from land and Cows (Milk items) which are possessed by them. Therefore possession decided the classification of society. The word Vaisiyar is a Tamil word and Vaisya is borrowed by Sanskrit language.

வை³-த்தல் vai- , 11 v. tr. [T. vēyu, K. bay, M. vay.] 1. To put, place; இடுதல். வழக் கினுள் வைக்குந் தன்னாளை (குறள், 776). 2. To bestow; அளித்தல். ஓர் கண்மணி நிற்கென வைத் ததும் (கம்பரா. சூளா. 81). 3. To seat; இருக்கச் செய்தல். புறங்கடை வைத்தீவர் சோறும் (நாலடி, 293). 4. To put to school; பள்ளிக்கு அனுப்புதல். பள்ளிக்கு வைத்திலனே தந்தையாகிய பாதகனே (தனிப்பா.). 5. To appoint; வேலை முதலியவற்றில் அமர்த்துதல். 6. **To lay by, deposit, store up; சேமித்தல்.** வைத்த பொருளும் (நாலடி, 273). 7. To keep in custody; to guard; பாதுகாத்தல். 8. To reserve, set apart; தனியாக ஒதுக்குதல். வைத் தனன் றனக்கே தலையு மென்னாவும் (தேவா. 351, 1). 9. To detain, as in prison; சிறையிலிடுதல். 10. **To possess, have, keep, hold in possession; உடைத்தாயிருத்தல். புன்னை நித்திலம் வைப்பவும் (சிறுபாண், 149).** நிரம்பப் பணம் வைத்திருக் கிறான். 11. To contain; அமைதல். இது எத்தனை அறை வைத்த பெட்டி? 12. To keep, as mistress; வைப்பாட்டியாகக் கொள்ளுதல். 13. To allow to remain unaltered; நிலைமாறாதபடி செய்தல். 14. To create, set up; நிருமித்தல். வைத்தானை வானேரா ருலக மெல்லாம் (தேவா. 384, 8). 15. To prepare; தயாரித்தல். குழம்பு வை. 16. To conduct or maintain for profit; நடத்துதல். கடை வைத்திருக் கிறான். 17. To pay due regard to; மதித்துப் போற்றுதல். தந்தைதாயார்களை வைத்திருப்பதிலிருந்து ஒருவன் குணத்தை அறியலாம். 18. To imagine, suppose; உண்மையென்று கொள்ளுதல். 19. To fix, determine; வரையறுத்தல். வைத்த நாள்வரை யெல்லை (தின். திருவாய். 3, 3, 10). 20. To maintain, as accoEunts; கணக்கு முதலியன எழுதி வருதல். 21. To mention; எடுத்துச் சொல்லுதல். கண்மணி நிற்கென வைத்ததும் வைப்பாய்

(கம்பரா. சூளா. 81). 22. To consider; மனத்திற்கொள்ளுதல். மற்றை யான் செத்தாருள் வைக்கப்படும் (குறள், 214). 23. To meditate upon; தியானித்தல். சிந்ததயி லவன் றன் சேவடிவைத்து (சிலப். 11, 106).--aux. An auxiliary verb; ஒரு துணைவினை. அங்கே போட்டு வை.

வை vai- (**To possess, have, keep, hold in possession**)> வைத்தநிதி vaitta-nidhi, n. having or possessing or hoarding of wealth வைத்தமாநிதி. வைத்தநிதியே மணியே யென்று வருந்தி (தேவா. 983, 5).

வை vai- (**To possess, have, keep, hold in possession**)> வைத்தமாநிதி vaitta-nidhi, n. Hoarded wealth; சேமித்துவைக்கப் பட்ட பொருட்களை. வைத்தமாநிதியா மதுகுதனையே யலற்றி (திவ். திருவாய். 6, 7, 11).

வை vai- (**To possess, have, keep, hold in possession**)> வைப்பு vaippu , n. 1. Placing; வைக்கை. பிறபொருள் வைப்போடு (சிலப். 10, கட் டுரை, 17). 2. Deposit, hoard, treasure; சேமநிதி. நல்லடியார்மனத் தெய்ப்பினில் வைப்பை (தேவா. 818, 2). 3. Buried treasure, treasure-trove; தையல்செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்த செயலும் . (திருவிளை .மேருவை .1). 4. Place; இடம். (பிங் (.5. Land; நிலப்பகுதிகண்ணகன் வைப் . பிற்றாயினும் .புறநா)18). 6. Town; ஊர்வேறு . பல் வைப்பும் .திருமுரு)224). 7. World; உலகம். வேதமுற் றியங்கு வைப்பின் .பினிவிட் .கம்பரா)113). 8. That which is artificial; செயற்கையானது .9. Artificial preparation; செயற்கைச்சரக்குவைப் . புப் பாஷாணம் .10. See சூனியம், 6, 7. 11. Concubinage; கூத்தியாள் வைத்துக்கொள்கை. 12. See வைப்பாட்டி .13. (Pros.) Short, final lines of certain kinds of kali

வைப்பு vaippu-> வைப்பன் vaippaṭ, n. One who is a treasure; சேமநிதி போன்றவன். தொழும் பாள ரெய்ப்பினில் வைப்பனே (திருவாச. 5, 392).

வைப்பு vaippu-> வைப்பிடம் vaippitam, n. Place of deposit; பண்டம் முதலியன வைக்குமிடம். நின்சேவடிகளிரண்டும் வைப்பிடமின்றியே கலங்கி னேன் (திருவாச. 30, 3).

வைப்பிருக்கை vaippirukkai , n. Store-house; பண்டசாலை. (நாமதீப. 490.)

வை vai- (**To possess, have, keep, hold in possession**)> (வைச்சை Vaiccu)-> (வைச்சிகன் Vaiccikan) -> வைசிகன் vaicikan, Man belonging to the Vaiśya community **who possesses Cow, land and Wealth;** வைசியன். [வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை (தொல். பொ. 632).]

வைசிகன் vaicikan->வைசியன் vaisiyan, n. Trader, merchant, one of nāl-vakai-varuṇam, q.v.; of three classes, viz., taṇa-vaisiyar, pū-vaisiyar, kō-vaisiyar;

நால்வகைவருணத்துள் தனவைசியர் பூவைசியர் கோவைசியர் என்ற முப்பிரிவுள்ள வணிக சாதியான்.

(வைச்சை Vaiccū)-> (வைச்சிகன் Vaiccikan) -> (மைச்சிகன் maiccikan)-> மச்சிகன் maccikan, n. வைசிகன். Trader; வர்த்தகன். மச்சிகனெழுந்து கம்பவாணாரை மகிழ்ந்துபோற்றி (திருவிரிஞ்சைப். வழித்துணை. 42).

வைசியன் vaisiyañ-> Skt வீஶ: vaiśyā வீஶ: A man of the third tribe, **his business being trade and agriculture; a peasant;**

வை vai- (**To possess, have, keep, hold in possession**)-> வைதேகன் vaitēkan, n. < vaidēha. 1. Trader; வியாபாரி. (யாழ். அக.) 2. Son of a Vaiśya by a Brahmin woman; பிராமணப் பெண்ணிடம் வைசியனுக்குப் பிறந்தவன்.

வைதேகன் vaitēkan-> வீதே: vaidēhā 1 A trader by caste. -2The son of a Vaiśya by a Brāhmaṇa woman; Ms.1 11. -3 An attendant on the women's apartments.

வீதேக: vaidēhakḥ 1 A trader; ரூபதிவீதேகதாபஸாங்கா: Kau. A. 2. -2 = வீதே (4) q. v.

வீதேகி: vaidēhikḥ 1 A merchant. -2 A man of the Vaideha caste; Ms.1.36.

II Etymology of Vasa (possession)

வை vai- (**To possess, have, keep, hold in possession**)-> (வய)-> வயம்; vayam, n. 1. State of subjugation; வசம். வயங்கொள் நிற்பதோர் வடிவினை யுடையார் (தேவா. 1133, 2). 2. Means, agency; மூலம். வைவை வயமாக வை (பரிபா. 6, 78). 3. Connection; சம்பந்தம். (அரு. நி.) 4. cf. வயணம். Suitability; ஏற்றது. காற்று வயமா யிருக்கிறது.

வயம்; vayam, n. Bird; பறவை. (பிங்.) (as it is captured or possessed by hunter)

வயம்; vayam-> வயானம்¹ vayāñā, n. Bird; பறவை. (சுடா.)

வயம்; vayam, n.1. Water; நீர். (பிங்.) (as it can be kept in the containers) , 2. Iron; இரும்பு. (அக. நி.), 3. Horse; குதிரை. (யாழ். அக.), 4. Sheep; ஆடு 5. முயல். (பிங்.)

வயப்படு-தல் vaya-p-paṭu-, v. intr. To be brought under another's influence; to be subjugated; வசமாதல். தீமையுடையார் வருந் தினா ரென்றே வயப்படுவதுண்டோ (பழமொ. 110).

வய vaya-> வயந்தம் vayantam, , n. 1. Spring; வசந்தகாலம். (இலக். அக.) 2. Spring festival, as in a temple; வசந்தோற்சவம். வயந்த மாடும் வகையினராயினார் (யசோதர. 1, 9).(as the season influences the lovers)

The god Kamadeva or Vasanta exerts his influence on people in different ways. Therefore Spring season is considered as favourite one for lovers.

வயந்தன் vayanta, n. 1. Kāma, the God of Love; மன்மதன். (பிங்.) (தனிப்பா. ii, 215, 513.) 2. Vasanta, the God of Spring and friend of Kāma; காமனுக்குத் தோழனும் இளவேரிற் காலத்துக்குரியவனுமான ஒரு தேவன். சித்திரை வசந்தன் வரசெவ்வியுடன் மகிழா (பாரத. சம்பவ. 101). 3. The South-wind; தென்றல். (பிங்.) வஞ்ச வசந்தனைநீ வாவென்று (காளத். உலா, 479). 4. Spring season; வசந்தருது. வயந்தனி லுலவு மதன்கொலோ (பாரத. குருகுல. 83).

வயந்தமன்னவன் vayanta-maṇḍavaṇṭ, n. Kāma, as the lord of the spring season; [வசந்தகாலத்து அதிபதி] மன்மதன். வயந்த மன்னவன் வந்தனன் (யசோதர. 1, 9).

வயந்தகம் vayantakam, n. perh. vasan-taka. Pendant in front of a head-ornament, worn by women; மகளிர் தலைக்கோலத்தின் தொங்க லுறுப்பு. அணிநுதல் வகைபெறச் சௌஇய வயந்தகம்போற் றோன்றும் (கலித். 79).

வய vaya-> வசி-த்தல் vasi-, 11 v. tr. To cajole, wheedle, inveigle, gain one's affections, entice; வசியஞ்செய்தல். Loc. வசிந்து வாங்கு நுசுப் பின் (புறநா. 383, 12, அடிக்குறிப்பு).

வசி vasi, n. 1. Fascination; வசியம். வசிசெய்யுன் றாமரைக்கண்ணும் (திவ். திரு வாய். 10, 3, 8). (திவா.) 2. That which fascinates; தன்வசஞ்செய்வது. காழியரனடிமா வசியே (தேவா. 151, 10). 3. Subjugation, submission; தாழ்ச்சி. (அக. நி.) 4. Convincing, assuring; தேற்றுகை. (அக. நி.) 5. Magic word; வசியவித்தைக்குரிய சொல். மாதர் மனைதொறும் . . . வசிபேசு மரனார் (தேவா. 1008, 2). 6. See வசித்துவம். மணமலர் போ லெவரானும் வாஞ்சிக்கப்படுகை வசி (சிவதரு. சிவஞானயோ. 90).

வசி vasi-> வசிகரி-த்தல் vasikari-, 11 v. 1. To charm, captivate, fascinate; to subjugate; தன்வசப்படுத்துதல். உயிரை வசிகரிக்கு மந்திர மொன்று (கந்தபு. அசர்யா. 23). பசையி னெஞ்சர் தமையெல்லாம் பத்தாவாக வசிகரித்தும் (உத்தரரா. இராவணன்பிறப். 19). 2. To request; வேண்டுதல். (யாழ். அக.)

வசிகரிப்பு vacikarippu, n. Petition, prayer; விண்ணப்பம். (யாழ். அக.)

வசிகரமருந்து vacikara-maruntu, n. (Erot.) A drug that charms and enslaves the person to whom it is administered; உண்டோரைப் பிரயோகித்தவர் வசமாக்கும் மருந்து. (கொக்கோ. 1, 26.)

வசிகரி-த்தல் vasikari-> வசிகரன் vacikaran, n. One who fascinates and charms; வசியப்படுத்துவோன். (யாழ். அக.)

வசி vasi-> வசிகன் vacikaṇ, n. 1. One who is his own master; சுவாதீனன். (இலக். அக.)

வசிகரி-த்தல் vasikari-> வசிகரணம்¹ vacikaraṇam, n. 1. Subjugation; fascination; attraction; வசப் படுத்துகை. 2. Yielding to sexual advances; புணர்ச்சிக்கு இணங்குகை. (யாழ். அக.)

வசி vasi-> -> வசம்¹ vasam, n. 1. Possession, charge, custody, care; அதீனம். மாயப்பிறவி யுன் வசமே வைத்திட்டிருக்கும் (திருவாச. 33, 8). 2. Power; control; ஆட்சி. (யாழ். அக.) 3. Subordination, subjection, dependence; கீழ்ப்படிகை. (W.) 4. Order, regularity; ஒழுங்கு. (W.) 5. Directness, straightness; நேர். Loc. 6. Real state or condition; நிலைமை. அவன் அங்கே வசமறியாமற் போனான். 7. Ability, possibility; இய ஒருகை. பொய்த்துயில் கொள்வான்றனை யெழுப்ப வசமோ (தாயு. ஆனந்தமான. 7). 8. Side; பக்கம். சப்பட்டை வசமாய்வை. (W.) 9. Copying paper; folio; நகல் எழுதும் காகிதம். Nārī. 10. Birth; பிறப்பு. (யாழ். அக.)-part. Through; மூலமாய். அவர்வசம் புஸ்தகங்களை அனுப்பியிருக்கிறேன்.

வசம்->வசை³ vasai, n. 1. Sterile cow; மலட்டுப்பச. (சூடா.) 2. Cow; பச. (யாழ். அக.) 3. Female elephant; பெண்யானை. (யாழ். அக.) 4. Husband's sister; கணவன் சகோதரி. (யாழ். அக.) 5. Woman; பெண். (யாழ். அக.) 6. Daughter; மகன். (யாழ். அக.) 7. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.) (As females are considered as under the control and possession of males)

வசப்படு-தல் vaca-p-paṭu-, v. intr. 1. To submit; to be brought into subjugation; to be brought into one's possession; அதீனமாதல். 2. To be enticed; தந்திரத்தால் வசமாதல். Loc.

வசப்படுத்து-தல் vaca-p-paṭuttu-, v. tr. Caus. of வசப்படு-. To submit; to subjugate; to bring into one's possession; அதீனமாக்குதல். 2. To entice; தந்திரமாய் வசமாக்குதல்.

வசி vasi-> வசம்¹ vasam-> Skt வश् vaś P. 1 To wish, desire, long for; 2 To favour. -3 To shine -4 To aver, maintain, declare for;

வசி vasi-> வசம்¹ vasam-> Skt வश् vaśa a. 1 Subject to, influenced by, under the influence [i.e. Possession] or control of, usually in comp; -2 Obedient, submissive, compliant. -3 Humbled, tamed. -4 Charmed, fascinated. -5 Subdued by charms.

வशः; vaśḥ & வஶம் 1 vaśam Wish, desire, wil; Ait. Up.5.2. -2 Power, influence, control, mastership, authority, subjection, submission; -3 Being tamed. -4 Birth.

-

வஶः; vaśḥ The residence of harlots

வஶம் a. 1 Capable of being subdued, controllable, governable; -2 Subdued, conquered, tamed, humbled; -3 Under influence or control, subject, dependent, obedient;

வஶம்: vaśyā A servant, dependant.

வஶமா vaśyā An humble or obedient wife; U.1.2 (who has full command of language).

வஶகா vaśakā An obedient wife.

வஶகா vaśyakā An humble or obedient wife; U.1.2 (who has full command of language).

வசி vasi-> வசந்தம்¹ vasantam, n. 1. The spring season. See இளவேனில். (பிங்.) 2. The month of Cittirai; சித்திரைமாதம். (பிங்.) 3. See வசந்தோற்சவம். மங்கலநாள் வசந்தமிது கொள் (பெரியடி. ஏயர். 270). 4. See வசந்தன், 3. (W.) 5. Scent, fragrance; நறுமணம். (சூடா.) 6. Scented powder; கந்தப்பொடி. (சது.) 7. (Mus.) A specific melody-type; ஓரி ராகம். (பரத. இராக. 56.) 8. Pleasant conversation; சல்லாபம். (பிங்.) 9. Small pearl; சிறிய முத்து. (யாழ். அக.)

வசந்தம்² vasantam, n.. Indra's palace; இந்திரன் மாளிகை. (பிங்.)

வசந்தம்¹ vasantam-> வசந்தன் vasanta, n. 1. Kāma, the God of Love; மனமதன். (பிங்.) (தனிப்பா. ii, 215, 513.) 2. Vasanta, the God of Spring and friend of Kāma; காமனுக்குத் தோழனும் இளவேனிற் காலத்துக்குரியவனுமான ஒரு தேவன். சித்திரை வசந்தன் வரசெவ்வியடன் மகிழா (பாரத. சம்பவ. 101). 3. The South-wind; தென்றல். (பிங்.) வஞ்ச வசந்தனைநீ வாவென்று (காளத். உலா, 479). 4. A kind of dance; கூத்துவகை. (யாழ். அக.)

வசந்தனடி-த்தல் vacanta-ati-, v. intr. 1. To perform the kummi (W.) 2. To dance the vacanta dance; வசந்தன்கூத்து ஆடுதல். (யாழ். அக.)

வசந்தம்¹ vasantam-> வசந்த: vasanth 1 The spring, vernal season (comprising the two months வீறு and வீஶாகி); -2 Spring personified as a deity and regarded as a companion of Kāmadeva; -3 Dysentery. -4 Smallpox (infected during that season). -5 (In dramas) A nickname for the Vidūṣaka or buffoon.

வசம்¹ vasam-> வசியர் vasiyar n. Members of the Vaiśya; வைசியர். அன்பார் வசியர்க்கே யாம் (சைவச. பொது. 95). (சூடா.) (as they are possessing goods for sale)

வசி vasi-> வசியம்¹ vaciyam, n. 1. Being docile or subjugated; வசப்படுகை. 2. Great attachment; devoted love; காதல். ஓய்வறு வசிய முன்டாம் (கொக்கோ. 1, 28). 3. See வசீகரணம், 1. 4. Magic art of bringing under control a person, spirit or deity, one of அஸ்தா-karmam, q.v.; அஷ்டகருமங்களுள் மக்களையும் சுர பூத கிரகம் ஆவேசம் முதலியவற்றையும் வசஞ்செய்யும் வித்தை. (வேதா. சு. 16, உரை.) 5. Actual possession; கைவசம். (W.)

வசியநூல் vaciya-nūl, n. Treatise dealing with the art of bewitching a person; ஒருவர் மனத்தை வசப்படுத்திக்கொள்ளும் முறையை விரிக்கும் சாஸ்திரம்.

வசியப்பொருத்தம் vaciya-p-poruttam, n. (Astrol.) A correspondence between the horoscopes of the prospective bride and bridegroom, one of ten kaliyāṇa-p-porut- tam, q. v.; கலியாணப்பொருத்தம் பத்தனுளொன்று. (விதான. கடிமண. 4, உரை.)

வசி vasi-> வசியை vaciyai, n. Faithful wife, as obedient; பதிவிரதை. (யாழ். அக.)

வசிகரி-தல் vasikari-> வசீகரி-தல் vacīkari-, 11 v. tr. To charm, captivate, fascinate; to subjugate; தன்வசமாக்குதல். காமுகரை வசீகரித்து (சி. போ. பா. 12, 3, பக. 235, சவாமிநா. பதிப்பு).

வசிகரணம்¹ vacikaraṇam-> வசீகரணம் vacīkaraṇam, n. 1. Subjugation; fascination; attraction; வசப் படுத்துகை. 2. The arrow of Kāma that subjugates a person; காமன் கணைகளுள் வசீகரத்தைச் செய்யும் அம்பு. 3. Art of subjugation by magic, one of அருப்பட்டுநாலு கலையுள் பிறரை வசஞ்செய்வதாகிய வித்தை. (W.)

வசீகரணம் vacīkaraṇam-> வசீகரணம் vaśīkaraṇam¹ Fascinating, attracting. -2 A cause of attraction or allurement; -3 Subduing, subjugation.

வசீகரநித்திரை vacīkara-nittirai, n. Hypnotic sleep, trance; வசீகரசக்தி யால் மயங்கித் தூங்குந் தூக்கம். Mod.

வசிகரி-தல் vasikari-> வசீகரம் vacīkaram, n. Subjugation; fascination; attraction; வசப் படுத்துகை (W.)

வசீகரம் vacīkaram-> வசீகரன் vacīkaraṇ, n. One who fascinates and charms; வசியப்படுத்துவோன். (யாழ். அக.)

The word விஶ् vis also is derived from the tamil word வை vai and not otherwise.

வை vai-(**To possess, have, keep, hold in possession**)>(வைச்சு Vaiccu)->(விச்சு viccu)-> விஶ் vis 1 To go or come to, come into the possession of, fall to the share of; R.4. 7. -3 To sit or settle down upon.

(வைச்சு Vaiccu)-> (விச்சு viccu)-> விஶ் (possession) -> விஶ் vis m. 1 A man of the third caste, a Vaishya. [who is possessing goods] -2 A man in general. -3 People. f. 1 People, subjects;[controlled by the king] -2 A daughter; Ms.3.148. [possessed by Father or Husband] -3 A family, tribe, race. -4 A settlement, dwelling. -5 (pl.) Property, wealth [possessable]

Tholkappiyam explains the occupation of a vaisya.

வைசிகன் பெறுவன் :

Vaisigan perume Vaniga Vaazhkai

Meytheri Vagaiyin envagai Unvin

Seythiyum varaiyaar appaalana.

வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை
மெய்தெரி வகையின் என்ன வகை உணவின்
செய்தியும் வரையார் அப்பாலான. (மரபியல் : 78)

பொருள் : என்வகை உணவாவன : நெல், காணம், வரகு, இறுங்கு, தினை, சாமை, புல், கோதும்பை இவற்றை உண்டாக்குகின்ற உழவுத் தொழிலும் வைசியர்க்குரியதாகும்.

Entitlement of Merchant: living as trader, peasant to produce 8 kinds of grains i.e. Paddy, horse gram, Common millet- Paspalum scrobiculatum, Great millet, Italian millet - Setaria italica, Poor-man's millet- Panicum crusgalli, grass, and wheat. This list is not limited one.

Tholkappiyam has not stated வாணிகன் பெறுமே வைசிக வாழ்க்கை. Instead it has stated வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை only. It means he [pū-vaisiyar, kō-vaisiyar]who possesses cows and land can have the livelihood of a trader. Therefore he who possesses land and cows can sell the produces from them and thereby possesses the wealth [tāṇa-vaisiyar].

If the word Vaisiyar or Vaisya means merchants, the words namely tāṇa-vaisiyar, pū-vaisiyar, kō-vaisiyar are meaningless. This is because, he [tāṇa-vaisiyar] who have Dhana/Thana/ (Wealth) can not merchantise it, he [pū-vaisiyar] who have pū/Bhu/ (land) can not merchandise it, he [kō-vaisiyar] who have kō/ Gō / (Cows) can not merchandise it. They are merely selling them. They can be termed as seller/ broker. They can not trade them, if the word

வை vai-> வைப்பு vaippu ->வைப்பன் vaippaṭṭi , n.. One who is a treasure; சேமநிதி போன்றவன். தொழும் பாள ரெய்ப்பினில் வைப்பனே (திருவாச. 5, 392).

வைப்பு vaippu ->வைப்பிடம் vaippiṭam, n. Place of deposit; பண்டம் முதலியன வைக்குமிடம். நின்சேவடிகளிரண்டும் வைப்பிடமின்றியே கலங்கி னேன் (திருவாச. 30, 3).

வைப்பு vaippu ->வைப்பிருக்கை vaippirukkai , n. Store-house; பண்டசாலை. (நாமதீப. 490.)

II Etymology of வேஶா Vesya

வை³-த்தல் vai- , 11 v. tr. [T. vēyu, K. bay, M. vay.] 1. To put, place; இடுதல். வழுக் கிணுள் வைக்குந் தன்னாளை (குறள், 776). 2. To bestow; அளித்தல். ஓர் கண்மனி நிற்கென வைத் ததும் (கம்பரா. குளா. 81). 3. To seat; இருக்கச் செய்தல். புறங்கடை வைத்தீவர் சோறும் (நாலடி, 293). 4. To put to school; பள்ளிக்கு அனுப்புதல். பள்ளிக்கு வைத்திலனே தந்தையாகிய பாதகனே (தனிப்பா.). 5. To appoint; வேலை முதலியவற்றில் அமர்த்துதல். 6. To lay by, deposit, store up; சேமித்தல். வைத்த பொருளும் (நாலடி, 273). 7. To keep in custody; to guard; பாதுகாத்தல். 8. To reserve, set apart; தனியாக ஒதுக்குதல். வைத் தனன் றனக்கே தலையு மென்னாவும் (தேவா. 351, 1). 9. To detain, as in prison; சிறையிலிடுதல். 10. To possess, have, keep, hold in possession; உடைத்தாயிருத்தல். புன்னை நித்திலம் வைப்பவும் (சிறுபாண். 149). நிரம்பப் பணம் வைத்திருக்கிறான். 11. To contain; அமைதல். இது எத்தனை அறை வைத்த பெட்டி? 12. To keep, as mistress; வைப்பாட்டியாகக் கொள்ளுதல்.

வைப்பு vaippu, n. 1. Placing; வைக்கை. பிறபொருள் வைப்போடு (சிலப். 10, கட்டுரை, 17). 2. Deposit, hoard, treasure; சேமநிதி. நல்லடியார்மனத் தெய்ப்பினில் வைப்பை (தேவா. 818, 2). 3. Buried treasure, treasure-trove; புதையல். செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்த செயலும் (திருவினை. மேருவை. 1). 4. Place; இடம். (பிங்.) 5. Land; நிலப்பகுதி. கண்ணகன் வைப் பிற்றாயினும் (புறநா. 18). 6. Town; ஊர். வேறு பல் வைப்பும் (திருமுரு. 224). 7. World; உலகம். வேதமுற் றியங்கு வைப்பின் (கம்பரா. பினிவீட். 113). 8. That which is artificial; செயற்கையானது. 9. Artificial preparation; செயற்கைச்சரக்கு. வைப் புப் பாஷாணம். 10. See சூனியம், 6, 7. 11. Concubinage; கூத்தியாள் வைத்துக்கொள்கை. 12. See வைப்பாட்டி.

வை vai-> வைப்பு vaippu ->வைப்பாட்டி vaippatti, n.. Concubine; கூத்தியாள்.

வை³-த்தல் vai-> (வைச்சு Vaiccu)-> (வேச்சு vēccu)-> வேசா vēcā, n. See வேசி. வேசாக் கள் பின்செல் வறியானில் விளங்க (கந்தபு. பானுகோ. 41).

(வேச்ச vēccu)-> (வேச்சி vēcci)-> வேசி vēci, n. 1. Courtesan; whore; பரத்தை. (பிங்.) 2. Adult; விபசாரி. (யாழ். அக.)

வேசிக்களன் vēci-k-kallai, n.. Whoremonger; வேசியுறவளவன். (W.)

வேசித்தனம் vēci-t-taṇam, n. 1. Harlotry; பரத்தைமை. (W.) 2. Adultery; விபசாரம். 3. Coquetry; பிலுக்கு.

(வேச்ச vēccu)-> (வேச்சி vēcci)-> வேசி vēci-> வேசியம் vēciyam , n. 1. See வேசம்², 3. (சங். அக.) 2. House of a prostitute; வேசியின் வீடு.

வேசியம் vēciyam-> வேஶம் vēsyam The habitation of harlots.

வேசியாடு-தல் vēci-y-āṭu-, v. intr. To become an adulteress; to walk the street, as a prostitute; கற்பொழுக்கந் தவறி நடத்தல். (யாழ். அக.)

வேசி vēci-> வேசியை vēciyai , n. 1. Courtesan; whore; பரத்தை. (பிங்.) 2. Adult; விபசாரி. (யாழ். அக.)

வேஶா vēśyā A harlot, prostitute, courtezan, concubine;

வேசி vēci-> வேசை¹ vēcāi, n. 1. Courtesan; whore; பரத்தை. (பிங்.) 2. Adult; விபசாரி. (யாழ். அக.). வேசையர் நட்பும் (நாலடி, 371).

III Etymology of வேஶம் vēsyam.

வை vai- (To possess, have, keep, hold in possession)-> (வைச்சை Vaiccu)-> (வேச்ச vēccu)-> வேசம்² vēcam , n. 1. House; வீடு. [as it possesses things and family] (யாழ். அக.) 3. Street of harlots; வேசையர் தெரு. [as it possesses harlots and houses] (யாழ். அக.)

வேசம்² vēcam -> வேசகம்² vēcakam, n. Dwelling place, house; வீடு. (யாழ். அக.)

வேசகம்² vēcakam-> வேஶக: vēśakḥ வேஶக: A house.

வேசம்² vēcam -> வேசனம் vēcaṇam, n. 1. Town in an agricultural tract; மருதநிலத்தூர். (W.) 2. House; வீடு. (யாழ். அக.)

வேசனம் vēcaṇam -> வேஶனம் vēśanam A house.

வேசம்² vēcam -> வேஶமன் vēśman n. A house, dwelling, an abode, a mansion, palace;

வேசம்² vēcam ->வேஶம் vēśyam Ved. Abode, residence.

வேசம்² vēcam -> வேஶ: vēśḥ A house, dwelling;. -2 A house or residence of prostitutes
விஶ் viś

IV Etymology of வாஹனம் vāhanam

This வை- vai which is having the meaning of possession, holding has also later derived the words having the meaning of conveyance, carrying, and bearing also.

Compare this with English words Carry and keep.

con·tain (kən-tān')

tr.v. **con·tained**, **con·tain·ing**, **con·tains**

1.

- a. To have within; hold.
- b. To be capable of holding.

2. To have as component parts; include or comprise: *The album contains many memorable songs.*

3.

- a. To hold or keep within limits; restrain: *I could hardly contain my curiosity.*
- b. To halt the spread or development of; check: *Science sought an effective method of containing the disease.*

4. To check the expansion or influence of (a hostile power or ideology) by containment.

5. *Mathematics* To be exactly divisible by.

car·ry (kār'ē) v.tr. 1. **To hold or support while moving;** bear: *carried the baby in my*

arms; carrying a heavy backpack.

carry - **have or possess** something abstract; "I carry her image in my mind's eye"; "I will carry the secret to my grave"; "I carry these thoughts in the back of my head"; "I carry a lot of life insurance"

have, have got, hold - have or possess, either in a concrete or an abstract sense; "She has \$1,000 in the bank"; "He has got two beautiful daughters"; "She holds a Master's degree from Harvard"

carry, pack, take - have with oneself; have on one's person; "She always takes an umbrella"; "I always carry money"; "She packs a gun when she goes into the mountains"

Verb 1. **keep** - keep in a certain state, position, or activity; e.g., "keep clean"; "hold in place"; "She always held herself as a lady"; "The students keep me on my toes"

hold, maintain

pressurise, pressurize - maintain a certain pressure; "the airplane cabin is pressurized"; "pressurize a space suit"

preserve, uphold, carry on, continue, bear on - keep or maintain in unaltered condition; cause to remain or last; "preserve the peace in the family"; "continue the family tradition"; "Carry on the old traditions"

have as a supply; "I always keep batteries in the freezer"; "keep food for a week in the pantry"; "She keeps a sixpack and a week's worth of supplies in the refrigerator"

have, have got, hold - have or possess, either in a concrete or an abstract sense; "She has \$1,000 in the bank"; "He has got two beautiful daughters"; "She holds a Master's degree from Harvard"

keep - store or keep customarily; "Where do you keep your gardening tools?"

Without possession of something, there is no carrying and transportation. Transportation is not at all necessary.

வை vai -> (வய் vai) -> வை vai-> வைந்தவம்¹ vaintavam, n. Horse; குதிரை. (யாழ். அக.)

வை vai -> (வய் vai) -> (வயி vayi) -> வகித்தல் **vaki-**, 11 *v. tr.* To bear, carry, as a load; to undertake, as a responsible work; to maintain, support, as a family; to endure, as fatigue, etc.; தொங்குதல். குடும்ப பாரத்தை வகிக்கிறான்

வகி-த்தல் **vaki->** வகு vah 1 1 To carry, lead, bear, convey, transport (oft. with two acc.); -2 To bear along, cause to move onward, waft, propel; -3 To fetch, bring; -4 To bear, sup- port, hold up, sustain; -5 To carry off; take away; -6 To marry; -7 To have, possess, bear;

વકી-કુલ vaki-> વહિત vahita p. p. Carried, conveyed

வகி-த்தல் **vaki->** வகதி *vakati* , *n.* (யாழ். அக.) 1. Bull; ஏருது. 2. Wind; காற்று. 3. Friend; சினேகிதன்.

வகதி vakati-> வகுதி: vahatih 1 An ox. -2 Air, wind. -3 A friend, counsellor, adviser.

வகதி vakati-> வகுதி vahatī A river, stream in general. (as it possesses water)

வகதி vakati-> வகுத: vahath 1 A traveller. -2 An ox. (as it can possesses cargo)

வகது vakatu-> வகது vakuṭu, n. (யாழ். அக.) 1. Bull; எருது. 2. Traveller; பிரயாணி.

வகது vakatu-> வகது: vahatuḥ 1 An ox. -2 Ved. A traveller. -3 A mar-riage (Ved.). -4 A bride's dowry.

வகந்து vakatu-> வகந்தம் vakantam, n. (யாழ். அக.) 1. Wind; காற்று. 2. Child; குழந்தை.

வகந்தம் vakantam-> வகந்த: vahanṭ 1 Wind. -2 An infant. -3 A chariot.

வகி-த்தல் **vaki**-> வகம் **vakam**, n. 1. Wind; காற்று. (யாழ். அக.) 2. Path; வழி. (யாழ். அக.) 3. Horse; குதிரை. (இலக். அக.) 4. Vehicle; வாக ணம். (யாழ். அக.)

வகம் **vakam**-> வகம்: vahī 1 Bearing, carrying, sup- porting &c. -2 The shoulder of an ox. -3 A vehicle or conveyance in general. -4 Particularly, a horse; -5 Air, wind. -6 A way, road. -7 A male river -8 A measure of four *Dronas*. -9 A current, stream. -1 The breathing of a cow.

வகம் **vakam**-> வகம்:-> வகா வகா vahā a river, stream.

வகந்து vahanam வகந்து 1 Carrying, bearing, conveying. -2 Supporting. -3 Flowing. -4 A vehicle, conveyance. -5 A boat, raft. -6 The undermost part of a column.

வகம் **vakam**-> வகன் vakaṭ, n. (யாழ். அக.) 1. Kubēra; குபேரன்.

வகன் vakaṭ-> வக: bakhī Kubera

வகி-த்தல் **vaki**-> வகுத்திரம் vakuttiram, n. < *vahitra*. Raft; தெப்பம். (யாழ். அக.)

வகுத்திரம் vakuttiram-> வகுத்திரம் vahitram, வகுத்திரம் vahitrakam, வகுத்திரம் vahinī 1 A raft, float, boat, vessel;. -2 A square chariot with a pole.

वहल् vahala *a.* See वहल्. -लः A raft, boat.

वहालः vahālh Wind; Gīrvāṇa.

वहिनः vahnīḥ

वहिनः 1 Fire; -2 The digestive faculty, gastric fluid. -3 Digestion, appetite. -4 A vehicle. -5 The marking-nut plant. -6 Lead-wort. -7 A sacrificer, priest. -8 A god in general. -9 An epithet of the Maruts. -10 Of Soma. -11 A horse. -12 A draught animal. -

वहिनकः vahnīkha Heat. -*a.* Hot.

वह्यम् vahyam 1 A carriage. -2 A vehicle or conveyance in general;

வகி-த்தல் **vaki->** வாககன் vākakaṇṭ, *n.* 1. Horse- man; குதிரைக்காரன். (யாழ். அக.) 2. One who carries things; bearer, as of palanquin, etc.; பல் லக்கு முதலிய தூக்குபவன். *Loc.* 3. Coffin-bearer; பாடை தூக்கிச் செல்லுபவன்

வகி-த்தல் **vaki->** வாகம்¹ vākam, *n.* 1. See வாக னம். (யாழ். அக.) 2. Horse; குதிரை. வண்கொடி கொடேர் வாகமின்றி (பாரத. பத்தாம்போ. 32). (நாம தீப. 209.) 3. Male buffalo; எருமைக்கடா. (யாழ். அக.) 4. Bull; எருது. (யாழ். அக.) 5. Wind; காற்று. (யாழ். அக.)

வாகம்¹ vākam-> வாக् vāha *a.* Bearing, carrying &c. (at the end of comp.);

வாகம்¹ vākam-> வாக्: vāhaḥ 1 Carrying, bearing. -2 A porter. -3 A draught-animal, a beast of burden. -4 A horse-5 A bull; -6 A buffalo. -7 A carriage, conveyance in general. -8 The arm. -9 Air, wind.

வாகம்¹ vākam-> வாகக்: vāhakha 1 A porter. -2 A coach-driver. -3 A horseman. -4 A water-channel, a vehicle.

வகி-த்தல் **vaki->** வாகம்¹ vākam-> வாகன்² vākaṇṭ, *n.* 1. One who possesses a conveyance; வாகன முடையவன். கொண்டல் வாகனும் குபேரனும் (பாரத. குருகுல. 29). 2. Rough cloth, used in packing; புடைவை முதலியவற்றை வைத்துக் கட்டும் முருட்டுத்துணி. (யாழ். அக.) 3. Perseverance; விடாழியற்சி. (யாழ். அக.)

வாகம்¹ vākam-> வாகனம் vākaṇam, *n.* 1. Vehicle, conveyance, animal to ride on, as horse, elephant, etc.; carriage, wagon, van; ஊர்தி. உயர்ந்த வாகனயானங்கள் (பெரியடுத்தாட். 20). 2. Cloth; சீலை. (யாழ். அக.) 3. Rough cloth, used in packing; புடைவை முதலியவற்றை வைத்துக் கட்டும் முருட்டுத்துணி. (யாழ். அக.) 4. Perseverance; விடாமுயற்சி. (யாழ். அக.)

வாகனம் vākaṇam-> வாஹநம் vāhanam 1 Bearing, carrying, conveying. -2 Driving (as a horse). -3 A vehicle, conveyance of any kind; -4 An animal used in riding or draught, as a horse; -5 An elephant. -5 An oar;

வாகனம் vākaṇam-> வாஹநம் vāhanam-> வாஹநா vāhanā An army;

வாகம்¹ vākam-> வாஹல: vāhalḥ 1 A water-channel. -2 A vehicle.

வாகம்¹ vākam-> வாஹலா vāhalā 1 A water-channel. -2 A vehicle.

வாகம்¹ vākam-> வாஹஸ் vāhas *m.* Ved. 1 Agni. -2 A hymn.

வாஹஸ: vāhashḥ 1 A water-course. -2 A large serpent, the boa. -3 Fire.

வாஹிதம் vāhitam, A heavy burden.

வாஹித்தம் vāhittham The part of an elephant's forehead below the frontal globes; Mātaṅga L.6.7.8.

வாகம்¹ vākam-> வாகினி¹ vākiṇī, *n.* 1. Army, host; படை. (பிங்.) 2. A division of an army consisting of 81 elephants, 81 chariots, 243 horse and 405 foot; 81 யாணகளும் 81 தேர்களும் 243 குதிரைகளும் 405 காலாட்களும் உள்ள படை யின் வகுப்பு. 3. Commander of an army; சேனாபதி. வண்மை தலை வருமோ வாகினிக் ளாவோமோ (ஆதியூவதானி. 45). 4. A great number; ஒரு பேரெண். (பிங்.)

வாகம்¹ vākam-> வாஹின் vāhinī a Bearing, carrying;.. -m. A chariot.

வாகம்¹ vākam-> வாஹினி vāhinī 1 An army; -2 A division of an army consisting of 81 elephants, as many chariots, 243 horse, and 45 foot; -3 A river; -4 A body of escorts, a convoy; -

வாகினீபதி vākiṇī-pati, *n.* (யாழ். அக.) 1. Sea; சமுத்திரம். 2. Commander of an army; சேனாபதி.

வாகிநி பதி: 1 a general, a commanding officer. -2 the ocean (lord of rivers).

வாகீகம் vākīkam, *n.* (யாழ். அக.) 1. Cart; வண்டி. 2. A large drum; பெரும்பறை வகை.

வாகீகம் vākīkam-> வாகிக: vāhikī 1 A large drum. -2 A car drawn by oxen. -3 A carrier of loads.

வாகியம்² vākiyam, *n.* Vehicle, conveyance, animal to ride on, as horse, elephant, etc.; carriage, wagon, van; ஊர்தி.. (யாழ். அக.)

வாகியம்² vākiyam-> வாஹ் vāhya 1 Dwawn, driven, conveyed;

வாஹ்:vāhyah A beast of burden, an ox &c.

வாஹம் vāhyam A carriage.

IV Etymology of வக்ணம் vakṣanam

From the word வை³-த்தல் vai, Tamil Words வைப் pai and பக்கு pakku denoting bag was also invented on the reason of placing anything in it or keeping the goods inside. Devaney Pavanar however has derived the word பக்கு pakku from பகு on the reason that the bag has opening it.

வை³-த்தல் vai- , 11 v. tr. [T. vēyu, K. bay, M. vay.] 1. **To put, place; இடுதல்.** வழக் கினுள் வைக்குந் தன்னாளை (குறள், 776). 2. To bestow; அளித்தல். ஓர் கண்மணி நிற்கென வைத் ததும் (கம்பரா. சூளா. 81). 3. To seat; இருக்கச் செய்தல். புறங்கடை வைத்தீவர் சோறும் (நாலடி, 293). 4. To put to school; பள்ளிக்கு அனுப்புதல். பள்ளிக்கு வைத்திலனே தந்தையாகிய பாதகனே (தனிப்பா.). 5. To appoint; வேலை முதலியவற்றில் அமர்த்துதல். 6. To lay by, deposit, store up; சேமித்தல். வைத்த பொருளும் (நாலடி, 273). 7. To keep in custody; to guard; பாதுகாத்தல். 8. To reserve, set apart; தனியாக ஒதுக்குதல். வைத் தனன் றனக்கே தலையு மென்னாவும் (தேவா. 351, 1). 9. To detain, as in prison; சிறையிலிடுதல். **10. To possess, have, keep, hold in possession; உடைத்**

வை vai -> (வய் vai) -> வைப் vai, *n.* 1. Bag, sack, purse, satchel; துணி தோல்முதலியவற்றால் அமைந்த கொள்கலம். தோற்பையுணின்று . . . கூத்தன் புறப் பட்டக்கால் (நாலடி, 26). 2. Hood of a cobra; பாம்புப்படம். அரவும் . . . வைவிரித்தென (மணி. 20, 105). 3. Bladder; duct; pouch, as in animal bodies; முத்திரப்பை முதலிய உடலுள்ளுறுப்பு. 4. Five hundred or thousand rupees, as the amount usually kept in a treasury bag; 500 அல்லது 1,000 ரூபா. இரண்டு வை அந்த வித்வான் பெற்றார். *Colloq.*

வை vai -> (வைகு vaiku) -> (வகு vaku)-> (வக்கு vakku)-> பக்கு pakku, n. Bag; பை. பக்கழித்துக் கொண்ட யெனத்தரலும் (கலித். 65, 14).

பக்கு pakku-> பக்காளி pakkāli , n. 1. One who carries water in a leather sack on a bullock; எருத்தின்மேல் நீரேற்றிக் கொணர்பவன்.

பக்காளி pakkāli-> பக்குலி [pakkāli] A leathern water bag for carrying water on a bullock.

பக்குலி-> பக்குலி *pakāli*. n. A leathern water bag for carrying water on a bullock.

பக்காளி pakkāli -> பக்குலி [*pakāli*] A leathern water bag for carrying water on a bullock.

பக்காளி pakkāli -> பக்குலி bagli: (nm) a tailor's small bag for keeping his needle, thread etc.;

پکھال پخال pakhāl, s.f.& همچنان پخالا pakhālā, s.m. A large leathern bag for holding water (generally carried on bullocks), a water-bag;—

பக்கு pakku-> பக்கரை pakkarai, n. [Kannada. pakkare.] 1. Stirrup; அங்கவடி. கலனைவிசித்துப் பக்கிரையிட்டுப் புரவிசெலுத்தி (திருப்பு. 405). 2. Saddle; சேணம். பக்கரை பதைப்ப யாத்து (சூளா. கல்யா. 14). 3. Bag, pocket; பை. Tinn. 4. . Canvas covering; துணியுறை

பக்கரை pakkarai-> Japanese: フクロ (*romaji fukuro*) Bag

பக்கரை pakkarai->Urdu بکار bākhar a bag or wallet (for tools,—as a goldsmith's);

பக்கு pakku->பக்கறை² pakkarai, n. 1. Canvas covering; துணியுறை. ஏந்துவெள்ளைப் பக்கறை யிடாவி னான்

பக்கு pakku-> (பொக்கு pokku)-> பொக்கணம் pokkaṇam, n. 1. [T. bokkaṇamu, K. bokkana, M. pokkaṇam.] Beggar's **bag**, wallet, cloth, used as a sack; சொழியப்பை. சுத்திய பொக்கணத்து... கோலத்தினீர் (திருக் கோ. 242).

பக்கு pakku-> (பொக்கு pokku)-> Poke (English) (Anglo-Norman *poke*, whence *pocket*), Old Northern French poque, poke ("bag, sack"), Frankish *pokka ("pouch")]

1. (*now regional*) A sack or bag.
2. Common name for an ice cream cone in Northern Ireland and Scotland

பக்கு pakku-> (**பொக்கு pokku**)-> Poke (English) ->Pocket (English) [Middle English pocket ("bag, sack"), from Anglo-Norman poket,

1. A bag stitched to an item of clothing, used for carrying small items.

பக்கு pakku-> (**பொக்கு pokku**)-> Poke (English) ->Pouch (English) [Old Northern French *pouche*, Old French *poche*, Old Low Franconian **poka* 'pouch']

1. A small bag usually closed with a drawstring
2. A pocket in which a marsupial carries its young
3. Any pocket or bag shaped object; as, a cheek pouch

பக்கு pakku-> Vak (Czech) 1. bag , 2. pouch (pocket in which a marsupial carries its young)

பக்கு pakku-> வக்கு³ vakku, n.. 1. Skin; தோல். (யாழ். அக.) [as the skin is containing or possessing skeleton] 2. Water-trough; நீர்த் தொட்டி. (யாழ். அக.) [as it contains water in it]

பக்கு pakku-> (பக்கணம் *pakkāṇam*)-> வக்கணம்² *vakkaṇam*, n. Breast; மார்பு. (யாழ். அக.) [As it is containable in the jacket]

Because of possessing the food and embryo, Tamil and Sanskrit words denoting bag are also denoting stomach and they are derived from the Tamil word வை vai only.

பக்கு pakku-> (வக்கு³ vakku)-> வக்ஸு *vakṣas* n. 1 The breast, bosom, chest; -2 m. An ox, a bull.

பக்கு pakku-> (வக்கு vakku)-> வக்கணம்² *vakkaṇam*-> வக்ணம் *vakṣaṇam* வக்ணம் 1 The breast. -2 Refreshment. -3 Fire. -f. pl. 1 The stomach or abdomen. -2 The sides, flank. -3 The bed of a river. -4 A river.

பக்கு pakku-> (வக்கு³ vakku)-> வக்கார: *vakṣakārḥ* a bag, sack.

வை³-த்தல் vai- , 11 v. tr. **To possess, have, keep, hold in possession;**
உடைத்தாயிருத்தல். புன்னை நித்திலம் வைப்பவும் (சிறுபாண். 149). நிரம்பப் பணம் வைத்திருக் கிறான்.

வை vai -> வையகம் vai-y-akam, n. 1. Earth, world; பூமி. [As it possesses people, animal, water etc] வையகம் வணங்க

வையஞ்சேர்-தல் vaiyañ-cēr- , v.1. To fall to the ground; பூமியில் விழுதல். 2. To die; இறத்தல். வையஞ்சேர்வான் அழைத்தது (கம்பரா. உருக்காட்டுப். 74).

வை vai -> வையம் vaiyam, n. 1. Earth; பூமி. வையங்காவலர் வழிமொழிந் தொழுக (புறநா. 8). 2. Chariot drawn by horses; குதிரை பூண்டிமுக்கும் இரதம் (சிலப். 6, 120.) (பிங்.) 3. Covered cart; கூடாரவண்டி. மானமர் நோக்கி யும் வைய மேறி (சிலப். 6, 120). 4. Palanquin; சிவிகை. (குடா.) 5. Conveyance; ஊர்தி. (பிங்.) 6. Bullock; ஏருது. (பிங்.) 7. The 4th nakṣatra. உரோகிணி. (பிங்.) 8. Lamp; விளக்கு. (அக. நி.) 9. Yāl; யாழ். (அரு. நி.)

வையம் vaiyam-> வயம்² vayam, n. வையம். Earth; பூமி. வயமுண்ட மாலும் (தேவா. 69, 9.)

வயம்² vayam [earth] + தேவி tēvi [goddess] -> வயிதேவி vayitēvi, n. Sītā; சீதை. (வீரசோ. தத்தி. 7, உரை.) Sītā was considered as the daughter of **Bhudevi /Earth.**

வயிதேவி vayitēvi-> வைதேவி vaitēvi, n. Sītā; சீதை. வைதேவி விண்ணப்பம் (திவ. பெரி யாழ். 3, 10, 4).

வைதேவி vaitēvi-> வைதேகி vaitēki, n. 1. Sītā, wife of Rāma; சீதாதேவி. (நாமதீப. 184.) 2. Long pepper; திப்பலி. (தைலவ.)

வைதேகி vaitēki-> வைதேகி vaidēhi 1 N. of Sītā -2Turmeric. -3 A cow. -4 Long pepper.

Therefore the people of Sītā's country were called as வைதேகி: vaidēhā. The king was therefore called as வைதேகி: vaidēhā. Thereby Sītā's father was also called as வைதேகி: vaidēhā. Thereby the country was called as விடேஹ் vidēha.

வை vai -> (வய் vai) -> வயக்கல் vayakkal, n. 1. Paddy field; கழனி. 2. Agricultural tract; மருதநிலம். 3. Open space; plain; வெளி.

வை vai -> (வய் vai) -> வயல் vayal, n. [Kannada. Tulu, bayal; Malayalam. vayal.] 1. Paddy field; கழனி. வளவு ஓர் (நாலடி, 367). 2. Agricultural tract; மருதநிலம். (சூடா.) 3. Open space; plain; வெளி. (பிங்.)

ஸ்ரீலூ [bayalu] , பயலூ or பைலூ bayalu. [Tel.] n. The outside. An open place, open country, பீஷா-பூதே கம்மு, செல்லுகே மூலை வீட்டு. The sky, அகாசமு.

ஸ்ரீலூ, பயலூ [bailu, bayilu] or பயலூ bailu. [Tel.] n. An open field, plain, area. ஸ்ரீதாநமு. The outside, the exterior. The sky, the expanse of heaven.

வயல் vayal-> வயலை² vayalai, n. Open space; plain; வெளி. (தஞ்சைவா. 333, உரை.)

வை vai -> (வய் vai) -> வாய்³ vāy , [T. vāyi, K. bāy, M. vāy.] n. 1. Mouth; beak of birds; உதடு அல்லது அலகு இவற்றினிடையிலுள்ள உறுப்பு. (பிங்.) கய வர்வா யின்னாச் சொல் (நாலடி, 66). 2. Mouth, as of cup, bag, ulcer, etc.; பாத்திரம் முதலியவற்றின் திறந்த மேற்பாகம். வாயில்லை நாமங்கள் செப்ப . . . முத்திபெற்ற தென்னோ தயிர்த்தாழியுமே (அஷ்டப். திருவரங். மாலை, 53). புண்வாய் கிழித்தன (பெருந் தொ. 701). [As it possesses the food]

வயிறு vayiru, n. [K. basiru.] 1. Belly, stomach, paunch; உதரம். உணவு . . . சிறிது வயிற்றுக்கு மீயப்படும் (குறள், 412). 2. Womb; கருப்பப் பை. பத்துமாதம் வயிற்றிற் சுமந்து பெற்ற பிள்ளை. (W.) [As it possesses the digested food and embryo]

வை vai -> (வய் vai) -> வயின் vayin, n. 1. Place; இடம். (பிங்.) யாழ்ப்பாணர் வயின்-வயின் வழங்குபாடல் (கம்பரா. நாட்டுப். 8). 2. Side; பக்கம். புடைவீ முந்துகி லிட வயிற்றழீஇ (நெடுநல். 181). 3. House; வீடு. (சூடா.) 4. Belly, stomach; வயிறு. வயின்கட்டோற்று மகவு (இரகு. தேனுவ. 46). 5. Proper stage,

V Etymology of வசு vasu .

Following things are capable of possessing.

1. Wealth
2. Fire , thereby light, flame
3. Gold, Gems and jewels
4. Water (in the pot)
5. Cattle (Cow and its Calf) [treated as
6. Salt and ghee (in the containers)

வை³-த்தல் vai- , (To possess, have, keep, hold in possession; உடைத்தாயிருத்தல். நிரம்பப் பணம் வைத்திருக்கிறான்.) -> (வைச்சை Vaiccu)-> (வசை Vaccu)-> வசு¹ vacu, n. 1. Flame;

சுவாலை. வசவரி வதிந்த திவ்வனம் (கம்பரா. தாடகை. [in the ancient India, fire was kept/preserved at home] 42). 2. The God of Fire; அக்கினிதேவன். (பிங்.) வசவெனு மாகார வீசனும் (திருப்பு. 334). 3. Gold; பொன். (பிங்.) 5. Wealth; treasure; செல்வம். 6. Ray of light; கிரணம். (யாழ். அக.) 7. Gem; இரத்தி னம். (உரி. நி.) 8. Water; நீர். (சங். அக.) [keeping the water in the pot] 9. Tree; மரப்பொது. (யாழ். அக.) 10. Calf; பசுக் கணறு. (பிங்.)

வசு¹ vacu-> வசு vasu a. Ved. Wealthy, rich. -4 Ved. Good. -n. 1 Wealth, riches; -2 A jewel, gem. -3 Gold. -4 Water; -5 A thing, substance; -6 A kind of salt. -7 A medicinal root. -8 A yellow kind of kidney-bean. -9 The ghee;

(வைச்சை Vaiccu)-> (வேச்சை Vēccu)-> (வேசை Vēcu)-> வேசரம்³ vēsaram, n. Camel; ஓட்டகம். (யாழ். அக.)

(வேசை Vēcu)-> வேசரி vēsari, n. 1. Mule; கோவேறுகழுதை. மணியணி வேசரி (பரிபா. 22, 24). 2. Ass; கழுதை. (பிங்.)

வேசரி vēsari-> வேசர: vēsarḥ A mule;